

Födelsedagen som försvann

Tore Wizelius
Ulf Frödin

Vindform förlag

Födelsedagen som försvann

Tore Wizelius & Ulf Frödin

© Tore Wizelius, Vindform förlag

Illustrationer: Ulf Frödin

ISBN: 978-91-984169-3-0

Förord

Boken *Korv och Polis* är skriven i två versioner. Från ena hållet (junior) är det en vanlig barnbok. En bok som föräldrar kan läsa högt för barnen, eller som de kan läsa på egen hand.

Från andra hållet (senior) är det i stort sett samma berättelser, men barnen har bytts ut mot vuxna och pensionärer. Det är nämligen meningen att barnen ska läsa dessa berättelser högt för sina föräldrar eller farföräldrar. Språket i seniorversionen är också enklare, så att den ska vara lätt att läsa för barn som nyli- gen lärt sig denna ädla konst.

Det gäller den *tryckta* boken. I *eboksformat* är junior respektive senior två separata böcker. Det går ju inte att vända en ebok bak och fram.

Födelsedagen som försvann är ett av de sju kapitlen i *Korv och Polis - junior*.

Stockholm den 21 maj 2019

Tore Wizelius

Mer om vuxenbarnböcker finns på

www.vindbruk.org

Inledning

På Nyponstigen i Lundstorp, som är en förort just där storstan slutar och landet börjar, är det alltid lugnt och fridfullt, nästan. För denna dag på påsklovet, dagen före skärtorsdagen, fick polisen rycka ut gång på gång.

Det var som en deckare, fast på riktigt.

Födelsedagen som försvann

- Men lilla Lasse, varför ser du så ledsen ut. Har det hänt nåt? frågade mamma Monika, när de ätit falukorv och potatismos till lunch. Det är visserligen gott, men det är ingen riktig festmat.

- Det är för att det inte har hänt nåt som jag är ledsen, svarade Lasse.

- Nu förstår jag inte, svarade Monika.

- Det hände något för fem år sedan som borde göra dig glad, speciellt idag, sa Lasse med en uppgiven ton.

- För fem år sedan, mumlade Monika tankfullt.

- Ja, för fem år sedan, upprepade Lasse, och höll upp en hand med fem utspärade fingrar.

Monika, som var morgontrött, och dessutom sovit dåligt för att det var sådant liv i våningen ovanför halva natten, tänkte en liten stund innan hon kom på sitt misstag.

Lasse fyller ju år idag! insåg hon. Hur ska jag få honom att tro att jag inte har glömt bort det?

- Kan du vara hemma ensam en liten stund medan jag går till kondiset och hämtar tårtan jag beställde igår till din födelsedag? sa hon. Och Grattis förresten, på femårsdagen!!

Men Lasse hörde inte svaret. Han hade redan förvunnit från köksdörren, lomat iväg genom vardagsrummet, öppnat altandörren, gått ut på gården och fortsatt ut i skogsdungen som låg mellan huset och centrum.

Han fortsatte djupt besviken och stirrande i marken, gick utan mål.

- BUHU, skrek någon i örat på honom. Lasse var helt oberörd, blev inte rädd, drog inte ens på munnen.

- Du är ju dyster som åsnan Ior, vad är det med dig?! frågade hans kompis Valle, som lekte i skogen.

- Vadå, jag dyster? svarande Lasse bittert. Jo, det är klart jag är dyster, morsan har glömt bort min födelsedag.

- Det är inte sant! sa Valle, upprört. Snart gick även han där med besviken min och stirrade i marken.

- Vad är meningen med livet om man inte får fira sin födelsedag? Då kommer man att vara en fyraåring hela livet! sa Valle som snart skulle fylla fem år han med. Det var ett otäckt perspektiv.

- Jag hörde pappa säga just det, sa Lasse och nickade.

- Han sa att tänk om de kunde fortsätta att vara fyraåringar, det är den absolut bästa åldern på små barn. Det är nog därför de inte låtsas om min födelsedag, sa han uppgivet.

Plötsligt sken Valle upp, han hade fått en snilleblix.

- Men vi kan fira den själva, sa han, då blir du ett år äldre i alla fall!

- Var ska vi få tårtan ifrån då? undrade Lasse, som nu hade fått en glimt av hopp i blicken. Utan tårta kan det ju inte bli någon födelsedag.

När de gick där på skogsstigen sida vid sida, kom en hund farande i full fart. Den rusade förbi utan att hälsa.

- Det var Rocky, Robbans hund, sa Valle förvånat. Den hälsade inte ens. Då måste den vara hungrig.

När de fortsatte gå fick de plötsligt, och precis samtidigt, syn på en hundralapp. En skänk från ovan.

- Jess, sa den nyss så dystra duon ystert, och klappade händerna innan de dök ner på marken och plockade upp sedeln.

Nu hade de fått ett mål i livet igen, nämligen konditoriet i Centrum.

* * *

- En hundralapp räcker inte till en hel tårta, men det räcker i alla fall till två stora prinsesstårter, förklarade Sophia som stod bakom disken i kondiset.

- Det är ok, det måste ju kunna räknas som en godkänd födelsedagstårta för två, menade Lasse och Valle höll med.

Sophia satte tre tårtljus i den ena och två i den andra tårtbiten, så att det inte skulle råda någon tvekan om att det var en födelsedagstårta de skulle äta.

De tog med sig tårtbitarna på varsin papperstallrik, satte sig på parkbänken mitt på torget och firade Lasses födelsedag. Skedarna hade de glömt, så det blev rätt kladdigt.

De firade med stort allvar, för att se till att Lasse verkligen skulle bli ett år äldre. Och de satt mycket bra där, faktiskt på första parkett. Framför ögonen utspelade sig en deckare.

Polisen kom, och tog fast en tjuv inne på Snabb-Livs. Det såg ut som Mari som bodde på andra våningen, men det kunde det väl inte vara?

En liten stund senare kom Laban rusande och snodde en cykel, med sin ilska syrra Lisa i hämlarna. Och bara en lite stund senare hade Labbe blivit tagen av polisen han med, han satt i baksätet på polisbilen och såg livrädd ut. Det hände så mycket att de knappt hann äta upp sina tårtbitar. Det var som att sitta och glo på en deckare på TV, fast på riktigt.

Sedan kom mamma Monika, och såg helt förstörd ut. Hon hade med sig en polis, som hon ringt för att efterlysa sin försvunne son. Nu var de ute och letade tillsammans.

Hon är arg för att jag firat min födelsedag, tänkte Lasse. Och polisen ska ta mig för att jag inte lämnade in hundralappen som vi hittade.

- Jag hittade en femtiolapp när vi gick genom skogen, sa Lasse till polisen och räckte den femtiolapp som han fick tillbaka som växel i kondiset till Elisabet.

Det måste vara sedeln som Mari tappade när hon skulle gå och köpa falukorv, då har hon i alla fall talat sanning, tänkte hon, men var det inte en hundring hon hade tappat?

Femtiolappen var nedfläckad med vispgrädde, precis som Lasse och Valle. Elisabet begrep genast hur det hängde ihop, men sa ingenting utan stoppade sedeln i fickan.

- Bra Lasse, jag ska ge den till hon som har tappat den.

- Lasse, vart tog du vägen? Jag har letat efter dig överallt! sa mamma Monika, som äntligen fick en syl i vädret.

- Nu måste vi genast hem och fira din födelsedag. Jag har köpt en jättefin tårta! Valle kan följa med, och vi kan bjuda Labbe.

- Jag har redan firat min födelsedag, svarade Lasse bestämt. Och Labbe har blivit tagen av polisen.

- Vi tog honom under vårt beskydd, han hade utsatts för ett mordhot, förklarade polisen Elisabet, men nu är allt frid och fröjd igen, både där och här.

Lasse tänkte efter en liten stund, sneglade på Valle, och frågade Elisabet:

- Om jag firar min födelsedag en gång till, blir jag två år äldre då?

Mer av författarna

Tore Wizelius har skrivit fackböcker, läroböcker, reportageböcker och debattböcker, men detta är hans första barnbok. Han har dock hunnit skriva en till, ***Basker-Villes hund***.

Ulf Frödin har skrivit och tecknat seriealbum, vuxenserier, och även illustrerat barnböcker.

Tore och Uffe har gjort en bok tillsammans tidigare: ***På slak lina***, en reportagebok om cirkus, där även fotografen *Stefan F Lindberg* medverkade. De gjorde också en gång för länge sedan en serie om ***Fu Tu-San*** publicerad i tidningen *Metropol* på 1970-talet.